

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 1T/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010148
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2021:4621010148.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovou, v trestnej veci obžalovaného L. V. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 20.10.2021, takto

rozhodol:

obžalovaný
K. V., narodený XX.XX.XXXX v F.,
trvale bytom A.,
prechodne bytom V. Y., Q. XXX/X,
na slobode

sa uznáva vinným, že:

hoci mu z ustanovení Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje deti C. V., nar. XX.XX.XXXX a F. V., nar. XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp.zn. 3P 369/2004 zo dňa 18.10.2004 a právoplatným dňa 15.12.2004 bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry C. sumou 132,78 Eur (4.000,- Sk) a syna F. sumou 99,58 Eur (3.000,- Sk) mesačne, s účinnosťou od 01.08.2004 vždy do 15-teho dňa vopred, svojej vyživovacej povinnosti sa v mieste svojho bydliska úmyselne vyhýba a to v období od 01.09.2020 do 20.10.2021 tým, že napriek tomu, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti, túto si vôbec neplní, nikde nepracuje ani si preukázateľne nehladá zamestnanie, pričom sa ani nezaevidoval na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, čím spôsobil dlh na výživnom voči oprávneným C. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, A. a F. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/X, A. vo výške 3 253,04 Eur,

t e d a :

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,
t ý m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany podala dňa 12.05.2021 na Okresný súd Topoľčany obžalobu pod sp. zn. Pv 51/21/4406 na obžalovaného K. V. (ďalej len obžalovaný) pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona.

Súd vo veci vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného podľa § 252 odsek 2 Trestného poriadku s tým, že obžalovaný mal doručenie predvolania na hlavné pojednávanie vykázané postupom podľa § 66 odsek 3 Trestného poriadku, pričom obžaloba bola obžalovanému riadne doručená do vlastných rúk 21.05.2021.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 27.03.2021 postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku, výsluchom poškodených L. V., C. V., F. V. ako aj oboznámením listinných dôkazov vrátane potvrdení o štúdiu, správami Sociálnej poisťovne, Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ako aj rozhodnutiami, ktorými bola obžalovanému určená povinnosť platiť výživné na poškodených.

V uvedenej výpovedi v prípravnom konaní obžalovaný uviedol, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti na dcéru C. a syna F. V. ako aj jej výšky. Zároveň obžalovaný v uvedenom výsluchu potvrdil, že od 01.09.2020 si vyživovaciu povinnosť riadne neplní a je si vedomý svojho dlhu na výživnom. V danom období neuhradil žiadnu čiastku na výživnom, pričom tento dlh plánuje uhradiť do konca mesiaca apríla 2021. Ako dôvod neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaný na uvedenom výsluchu uviedol rodinné problémy a situáciu s karanténou a prekonanie choroby Covid, v dôsledku ktorého nemohol nastúpiť do zamestnania. Zároveň uviedol, že nie je nahlásený na úrade práce, žil z brigádnickej práce a pomocných prác, ktoré si našiel príležitostne. Obžalovaný zároveň uviedol, že s deťmi nie je v kontakte už 13 rokov a nie je ani vlastníkom žiadneho hnutel'ného alebo nehnuteľného majetku. K spáchaniu skutku sa priznal a tento oľutoval.

Svedkyňa poškodená L. V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že výživné bolo naposledy upravované v roku 2004, avšak obžalovaný jej ani raz výživné neposlal dobrovoľne a vždy aj v minulosti ho musela vymáhať cez súd alebo exekútora. Od 01.09.2020 obžalovaný nezaplatil žiadnu sumu výživného a na deti neprispel ani žiadnou inou formou, nejaví o ne záujem. Deti sú dospelé, príležitostne si privyrábajú brigádnicky.

Svedkyňa poškodená C. V. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že obžalovaný jej od 01.09.2020 nezaplatil žiadnu sumu výživného ani na účet, ani v hotovosti a neprispel jej ani žiadnou inou formou. Naposledy ju obžalovaný kontaktoval, keď mala 21 rokov a to iba cez facebook, nie sú v kontakte. Aktuálne končí 5. ročník vysokej školy, dokončuje diplomovú prácu. Poškodená zároveň uviedla, že nežiadala úrad práce o náhradné výživné a v dôsledku neplnenia vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného núdzou netrpela, nakoľko matka sa o nich dokázala postarať.

Svedok poškodený Milan V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že od 01.09.2020 mu obžalovaný nezaplatil žiadnu sumu výživného ani v hotovosti, ani prevodom a rovnako neprispel ani žiadnou inou formou. Rovnako poškodený potvrdil, že nie sú v žiadnom kontakte a nepodával na úrad práce žiadosť o náhradné výživné. Aktuálne študuje 1. ročník denného štúdia na Univerzite Konštantína Filozofa v Z.. Neplnenie vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného na poškodeného nemalo trvalo nepriaznivé následky, núdzou netrpel, nakoľko matka sa o neho dokázala postarať.

Z rodných listov C. V. a F. V. vyplýva, že obžalovaný je ich otcom, na základe čoho má v zmysle Zákona o rodine vyživovaciu povinnosť k obom menovaným poškodeným.

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 5C 206/02-22 zo dňa 31.10.2002, právoplatným 14.11.2002, bolo rozvedené manželstvo obžalovaného a matky poškodených - L. V. s tým, že v tom čase maloleté deti C. a F. boli zverené na čas po rozvode do výchovy a opatery matky a otec (obžalovaný) bol zviazaný prispievať na ich výživu mesačne v sume 3 000 Sk na C. a v sume 2 000 Sk na F. a to vždy do 15-teho dňa príslušného mesiaca do rúk matky, s účinnosťou od právoplatnosti uvedeného rozsudku.

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany č.k. 3P 369/04-47 zo dňa 18.10.2004, právoplatným 15.12.2004 bola zmenená výška výživného, ktorú je povinný obžalovaný platiť tak, že výživné bolo zvýšené na poškodenú C. zo sumy 3 000 Sk na sumu 4 000 Sk, výživné na F. bolo zvýšené zo sumy 2 000 Sk na sumu 3 000 Sk mesačne, s účinnosťou od 01.08.2004.

Z potvrdenia Ekonomickej fakulty Univerzity Mateja Bela v B. B. zo dňa 08.09.2021 vyplýva, že C. V. je od 01.09.2021 do 30.05.2022 v akademickom roku 2021/2022 riadnou študentkou v 3. roku štúdia študijného programu Financie, bankovníctvo a investovanie - denná forma, inžiniersky druhý stupeň so štandardnou dĺžkou štúdia 2 roky.

Z potvrdenia Univerzity Konštantína Filozofa v Z. - pedagogická fakulta zo dňa 06.09.2021 súd zistil, že F. V. je v akademickom roku 2021/2022 riadnym študentom 1.ročníka štúdia študijného programu Učiteľstvo telesnej výchovy a psychológia - denná forma, bakalársky I. stupeň so štandardnou dĺžkou štúdia 3 roky.

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočka K. zo dňa 18.01.2021 vyplýva, že obžalovaný bol naposledy registrovaný v informačnom systéme Sociálnej poisťovne zamestnávateľa D. s.r.o. L. Q. v období od 14.01.2020 do 29.02.2020 - dohoda o pracovnej činnosti.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny K. zo dňa 04.03.2021 bolo zistené, že obžalovaný v období od 01.01.2020 nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nepoberá žiadne sociálne dávky vyplácané uvedeným úradom.

Zároveň dopytom na Okresný úrad K. - odbor živnostenského podnikania bolo zistené, že v živnostenskom registri nie je vykonaný zápis o osobe obžalovaného.

Z vykonaných šetrení a listinných dôkazov ďalej vyplýva, že obžalovaný nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti na území Slovenskej republiky.

Z miesta trvalého bydliska - Obec A. obžalovaný nie je bližšie hodnotený s tým, že v uvedenej obci sa už približne 18 rokov nezdržiava a o svoju rodinu nejaví záujem. Nebol prejednávaný komisiou verejného poriadku pri Obci A..

V evidencii priestupkov obžalovaný nemá evidovaný žiaden záznam a podľa pripojeného Avíza aktuálne nie je trestne stíhaný v inej trestnej veci.

V odpise registra trestov má obžalovaný evidované 4 odsúdenia s tým, že v prípade prvého odsúdenia z roku 1995 sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Ďalšie tri odsúdenia z období rokov 2011 až 2017 boli vždy pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona resp. § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, pričom opakovane bol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody, pričom posledný trest odňatia slobody mu bol uložený v konaní Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 3T/9/2015 zo dňa 10.08.2015, právoplatným 07.10.2015 vo výmere 14 mesiacov v ústave so stredným stupňom stráženia, ktorý trest obžalovaný vykonal 15.01.2017.

Zo správy Obce V. Y. zo dňa 16.04.2021 vyplýva, že obžalovaný v uvedenej obci nemá trvalý ani prechodný pobyt, a preto o ňom nevedia poskytnúť žiadne informácie.

Z evidencie vozidiel súd zistil, že obžalovaný je vlastníkom motorového vozidla Volkswagen Golf a to od 01.06.2018.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že konanie obžalovaného naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona, pretože obžalovaný sa najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného.

Z hľadiska zavinenia súd konanie obžalovaného hodnotil ako konanie v priamom úmysle podľa 15 písmeno a) Tr. zákona, pretože obžalovaný podľa vykonaného dokazovania, chcel uvedeným spôsobom porušiť záujem chránený týmto zákonom (t.j. nárok na výživu oprávnených osôb).

Súd preto na základe vykonaného dokazovania opísaného vyššie, dospel k záveru, že súhrn priamych a nepriamych dôkazov vytvára jednoznačne ucelenú reťaz, z ktorej možno celkom jednoznačne vyvodiť záver o vine obžalovaného, ktorý sa k spáchaniu predmetného skutku v prípravnom konaní aj priznal a tento oľutoval.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, keď sa k spáchaniu skutku priznal a oľutoval ho v prípravnom konaní a zároveň jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, keďže už bol za trestný čin odsúdený. Súd preto postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov na výkon ktorého obžalovaného podľa 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Z odpisu registra trestov mal súd za preukázané, že obžalovaný bol v priebehu rokov 2011 - 2015 opakovane vo výkone trestu odňatia slobody pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, pričom posledný trest odňatia vykonal dňa 15.01.2017. Na základe uvedeného možno konštatovať, že doposiaľ vykonané tresty odňatia slobody nemali na obžalovaného zásadnejší prevýchovný účinok a preto mu súd uložil opätovne nepodmienečný trest odňatia slobody, a to vo výmere 18 mesiacov.

Takto uložený trest podľa názoru súdu zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu i osobe páchatela, je primeraný a schopný plniť funkciu ochrany spoločnosti, prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadruje morálne odsúdenia páchatela spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo účinne podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.